

Lagrådsremiss

Förändringar i förfarandet för kupongskatt

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 4 juni 2026

Elisabeth Svantesson

Linda Bolund Thornell
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås att kupongbolag får möjlighet att lämna uppgifter om kupongskatt elektroniskt till Skatteverket. Uppgifterna ska lämnas på ett fastställt formulär.

De kupongbolag som föredrar att lämna uppgifter till Skatteverket på papper ska även fortsättningsvis kunna göra det. Det föreslås att uppgift om hemortskommun inte längre ska behöva anges. I lagrådsremissen föreslås även slopade bestämmelser om att blanketterna ska vara ordnade kommunvis och att blanketter där kupongskatt innehållits ska vara skilda från övriga blanketter när de lämnas till Skatteverket.

Det föreslås vidare att Skatteverket ges nya föreläggandemöjligheter. Den som är eller kan antas vara skyldig att lämna uppgifter om kupongskatt ska kunna föreläggas att lämna uppgift för kontroll av hans eller hennes uppgiftsskyldighet. Skatteverket ska även få förelägga någon annan att lämna uppgift för kontroll av att annan än den som föreläggs har fullgjort sin uppgiftsskyldighet (s.k. tredjemansföreläggande).

Syftet med förslagen är att minska den regelbörda som följer av att uppgifter om kupongskatt måste lämnas på papper samt att effektivisera Skatteverkets kontroll. Att kupongbolagen kan lämna uppgifter elektroniskt till Skatteverket förenklar för uppgiftslämnaren och minskar risken för fel, samtidigt som det underlättar hanteringen hos Skatteverket. De administrativa kostnaderna för kupongbolagen och Skatteverket förväntas minska. Nya möjligheter att förelägga kommer att effektivisera Skatteverkets kontroll av kupongskatt och underlätta för aktiebolag när Skatteverket beslutar om ett föreläggande i stället för revision.

Bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2027.

Innehållsförteckning

1	Beslut	3
2	Förslag till lag om ändring i kupongskattelagen (1970:624).....	4
3	Ärendet och dess beredning	7
4	Skatt på utdelning till begränsat skattskyldiga	7
4.1	Kupongskatt	7
4.2	Förenkla för företagen	7
4.3	Kontroll av kupongskatt	8
4.4	Källskattedirektivet	9
5	Bestämmelserna om kupongskatt behöver förändras	10
6	Uppgifter ska i vissa fall kunna lämnas elektroniskt.....	14
7	Omoderna bestämmelser om blanketter tas bort	16
8	Nya bestämmelser om föreläggande	17
9	Personuppgiftsbehandling	26
10	Sekretess	29
11	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	29
12	Konsekvensanalys.....	30
12.1	Offentligfinansiella effekter	31
12.2	Effekter för företagen	31
12.3	Effekter för aktieägarna	33
12.4	Effekter på det brottsförebyggande arbetet.....	33
12.5	Effekter för Skatteverket, andra myndigheter och allmänna förvaltningsdomstolar	33
12.6	Övriga effekter	34
13	Författningskommentar.....	34
Bilaga 1	Sammanfattning av promemorian Elektronisk inlämning av uppgifter om kupongskatt och möjlighet att förelägga.....	38
Bilaga 2	Promemorians lagförslag.....	39
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna	42

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i kupongskattelagen (1970:624).

2 Förslag till lag om ändring i kupongskattelagen (1970:624)

Härigenom föreskrivs i fråga om kupongskattelagen (1970:624)¹

dels att 17 § ska upphöra att gälla,

dels att 13, 15, 23 och 29 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 23 a–23 c §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 §²

För aktiebolag, som *icke* är avstämningsbolag, gäller 14–17 §§ vid utbetalning av utdelning.

För aktiebolag som *inte* är avstämningsbolag gäller 14–16 §§ vid utbetalning av utdelning.

15 §³

Aktiebolag *skall* senast fyra månader efter utdelningstillfället, dock senast den 15 januari påföljande år, lämna Skatteverket *de blanketter med uppgifter om utdelning som inkommit till bolaget samt inbetala kupongskatt för dels den utdelning för vilken med hänsyn till innehållet i uppgifterna skatt skolat innehållas, dels den utdelning för vilken uppgift ännu ej inkommit till bolaget, och dels den utdelning för vilken inkommit uppgifter som befunnits ofullständiga.*

Aktiebolag *ska* senast fyra månader efter utdelningstillfället, dock senast den 15 januari påföljande år, lämna *uppgifter till Skatteverket om den utdelning varje utdelningsberättigad har fått. Det sammanlagda beloppet av den utdelning för vilken kupongskatt har innehållits ska anges särskilt.*

Aktiebolag ska inom den tid som anges i första stycket inbetala kupongskatt för den utdelning för vilken skatt har eller skulle ha innehållits med hänsyn till innehållet i mottagna uppgifter enligt 14 §. Detta gäller också för den utdelning för vilken uppgifter ännu inte har tagits emot eller är ofullständiga.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:996 17 § 2003:647.

² Senaste lydelse 1990:1434.

³ Senaste lydelse 2003:647.

Uppgifter enligt första stycket ska lämnas på ett formulär som fastställs av Skatteverket.

23 §⁴

Försummar aktiebolag annan skyldighet enligt denna lag än skyldigheten att innehålla eller inbetala kupongskatt i föreskriven tid eller ordning, kan Skatteverket förelägga bolaget att vid vite fullgöra förstnämnda skyldighet. Fråga om utdömande av vite prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag.

Ett beslut om föreläggande som har förenats med vite gäller omedelbart.

Om ett aktiebolag försummar annan skyldighet enligt denna lag än skyldigheten att innehålla eller inbetala kupongskatt i föreskriven tid eller ordning, kan Skatteverket förelägga bolaget att fullgöra förstnämnda skyldighet.

23 a §

Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara skyldig att lämna uppgifter enligt denna lag att lämna de uppgifter som behövs för kontroll av uppgiftsskyldigheten.

23 b §

Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift om en rättshandling med någon annan. Föreläggandet ska avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av att annan än den som föreläggs har fullgjort en skyldighet att lämna uppgifter enligt denna lag.

23 c §

Ett föreläggande enligt 23–23 b §§ får förenas med vite om det

⁴ Senaste lydelse 2011:1246.

finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs.

Ett föreläggande får inte förenas med vite om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd, och föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen. Om den som ska föreläggas är en juridisk person, gäller det även ställföreträdare för den juridiska personen.

Ett beslut om föreläggande som har förenats med vite gäller omedelbart.

Frågor om utdömande av vite prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag.

29 §⁵

Beslut av Skatteverket enligt denna lag får hos förvaltningsrätten överklagas av den som beslutet rör och av det allmänna ombudet hos Skatteverket. Ett överklagande av den som beslutet rör ska ha kommit in inom två månader från den dag då denne fick del av beslutet. Ett överklagande av det allmänna ombudet ska ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

Skatteverkets beslut enligt 22 § första stycket och beslut om revision enligt 24 § får inte överklagas. Skatteverkets beslut enligt 22 § första stycket, *beslut om föreläggande enligt 23–23 b §§ som inte har förenats med vite* och beslut om revision enligt 24 § får inte överklagas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2027.

3 Ärendet och dess beredning

Skatteverket inkom den 6 oktober 2025 till Finansdepartementet med en begäran om förslag till ändring i kupongskattelagen (1970:624). Till begäran bifogades promemorian Elektronisk inlämning av uppgifter om kupongskatt och möjlighet att förelägga. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 1*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*.

Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissyttrandena finns tillgängliga på regeringens webbplats (regeringen.se) och i Finansdepartementet (Fi2025/01850).

I denna lagrådsremiss behandlas promemorians förslag.

4 Skatt på utdelning till begränsat skattskyldiga

4.1 Kupongskatt

Kupongskatt ska som huvudregel betalas till staten för utdelning på aktier i svenska aktiebolag och europabolag med säte i Sverige samt på andelar i svenska värdepappersfonder och specialfonder. Med utdelning avses även vissa andra betalningar, exempelvis utskiftning vid bolagets likvidation. Skattskyldig till kupongskatt är som utgångspunkt begränsat skattskyldiga andelsägare som är utdelningsberättigade. I de fall skattskyldighet gäller tas kupongskatt ut med 30 procent på utdelningen. Ett tillämpligt skatteavtal kan innebära att Sverige endast har rätt att ta ut skatt med en lägre skattesats eller att utdelningen helt undantas från beskattning i Sverige. Bestämmelser om kupongskatt finns i kupongskattelagen, förkortad KupL, och kupongskatteförordningen (1971:49).

4.2 Förenkla för företagen

Regeringen gav den 18 juli 2024 elva statliga myndigheter, däribland Skatteverket, i uppdrag att förenkla regelverk i syfte att minska regelbördan för företag, det s.k. regelförenklingsuppdraget (KN2024/01546). I uppdraget ingår även att kartlägga och analysera behov av och möjligheter till regelförenklingar. Om verkningsfulla förenklingsåtgärder kräver ändringar av lagar och förordningar inom myndighetens verksamhetsområde, ska myndigheterna lämna förslag på sådana ändringar. Med regelbörda avses bl.a. kostnader för företag som följer av lagar, förordningar och andra föreskrifter. Det innefattar administrativa kostnader, men även fullgörandekostnader som produktions- och investeringskostnader, samt alternativkostnader.

Skatteverket har den 9 mars 2026 överlämnat slutredovisningen av regelförenklingsuppdraget till regeringen (dnr 8-85828-2025). Skatteverket lyfter fram behovet av att öka takten i den digitala utvecklingen och digitaliseringens centrala betydelse för att minska regel-

bördan i en delredovisning av regelförenklingsuppdraget (den 10 mars 2025 Förenkla regelverk i syfte att minska regelbördan, dnr 8-85828-2025, avsnitt 2.3). Att det finns en stor förenklingspotential genom bl.a. digitalisering är även något som även Tillväxtverket lyfter fram i sin delrapport Förenkla regelverk i syfte att minska regelbördan för företag (den 29 april 2025, dnr Ä 2024-1679).

4.3 Kontroll av kupongskatt

Europaparlamentet har i resolution (C/2024/492) av den 15 juni 2023 om lärdomarna från Pandoradokumentet och andra avslöjanden påpekat att skandalerna med kupongaffärer (dividend stripping) som blev kända som ”cum-ex” och ”cum-cum” var två av de största skattebedrägeriskandalerna i EU:s historia som kostade EU:s medlemsstater 140 miljarder euro. Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har tagit fram rapporten OECD (2023), Dividend Tax Fraud: Raising Awareness of Dividend Stripping Schemes, vars syfte är att öka medvetenheten om kupongskattebedrägerier samt hjälpa länder att minimera risken för sådana bedrägerier.

I Skatteverkets årsredovisning för 2024 (s. 92 och 93) redovisas resultatet av myndighetens kontroller avseende kupongskatt. Kontrollerna visar enligt Skatteverket att det förekommer olika former av arrangemang för allvarligt skatteundrandragande och bedrägerier för att minska eller undgå att betala kupongskatt. Användningen av bulvaner och brevlådebolag som är registrerade i andra EU-länder eller lågskattejurisdiktioner är vanligt förekommande. Det förekommer ofta att kapital slussas in till ett svenskt bolag som sedan lämnar vinstutdelning till utländska bolag där utdelningen tillgodoförs dess verkliga huvudmän utan beskattningskonsekvenser. Enligt Skatteverket involveras ofta ett stort antal personer, bolag och bankkonton, både i Sverige och i utlandet. Det har även framkommit att uppläggen används för internationell penningtvätt. Enligt Skatteverkets uppgifter påbörjades under 2024 kontroller hos finansiella institut i syfte att utreda eventuell förekomst i Sverige av upplägg med kupongskatt genom aktielån, s.k. ”dividend stripping” eller ”cum-cum”.

Av Skatteverkets årsredovisning för 2025 (s. 98 och 99) framgår att Skatteverket fokuserade på utredningar avseende kupongskatt där det har funnits misstankar om skatteundrandragande och skatteflykt. Uppläggen involverade ett stort antal personer, bolag och bankkonton i flera länder samt förekomst av bulvaner. Utdelningarna uppgick även till väsentliga belopp. Under 2025 kontrollerade Skatteverket även finansiella institut och bolag som medverkat i upplägg som misstänktes vara så kallad ”dividend stripping” vid utdelningar från avstämningsbolag. Uppläggen bedöms ha blivit mer sofistikerade och svåra att utreda. Information från och samarbeten med andra EU-länder var viktigt för utredningarna.

4.4 Källskattedirektivet

Rådets direktiv (EU) 2025/50 av den 10 december 2024 om snabbare och säkrare skattelättnad för överskjutande källskatt, förkortad källskattedirektivet, trädde i kraft den 30 januari 2025. Enligt artikel 25 i direktivet ska nationell lagstiftning vara utfärdad senast den 31 december 2028 och bestämmelserna ska tillämpas från 2030. Syftet med direktivet är att effektivisera källskatteförfaranden och samtidigt stärka dem mot risken för skattebedrägeri och skattefusk. Direktivet medför införandet av ett EU-gemensamt digitalt intyg om skatterättslig hemvist (eTRC), certifiering av finansiella mellanhänder, en standardiserad rapporteringsskyldighet och förfarande för att bevilja skattelättnad för överskjutande källskatt.

Källskattedirektivet slår fast att medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder enligt sina nationella regler för att säkerställa att en certifierad finansiell mellanhand som helt eller delvis inte fullgör sina skyldigheter enligt artiklarna kan hållas ansvarig för hela eller delar av förlusten av källskatteintäkter. Medlemsstaterna ska även fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt direktivet och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktioner ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Detta framgår av artikel 19. Direktivet reglerar dock inte vilka kontrollverktyg som ska finnas i en medlemsstat eller hur dessa ska vara utformade.

I Europeiska kommissionens subsidiaritetsanalys av den 6 juni 2023 (SWD [2023] 215), hänvisar kommissionen till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens (ESMA) rekommendationer i rapporten ”Final report on Cum/Ex, Cum/Cum and withholding tax reclaim schemes”. I denna rapport drar ESMA slutsatsen att särskilda åtgärder på skatteområdet är nödvändiga på EU-nivå för att effektivt bekämpa bedrägerier och missbruk. I punkt 1 i källskattedirektivet anges att den rådande situationen i vissa fall visat sig vara otillräcklig för att förebygga återkommande risker för skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt, vilket framgår av flera fall där skatt systematiskt har återkrävts på felaktiga grunder och där bedrägerier skett genom användning av system för utdelningsarbitrage eller företagsplundring (cum-cum och cum-ex).

Regeringen har den 22 januari 2026 beslutat att ge en särskild utredare i uppdrag att lämna förslag som säkerställer att källskattedirektivet genomförs i svensk rätt (dir 2026:6). Utredaren ska bl.a. analysera och föreslå hur förfarandet för källskatt på utdelning kan effektiviseras och föras in i skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL. Uppdraget ska redovisas senast den 13 augusti 2027.

5 Bestämmelserna om kupongskatt behöver förändras

Regeringens bedömning

Kupongskattelagens regler om uppgiftslämnande för aktiebolag som inte är avstämningsbolag hindrar digitalisering.

Det behöver införas nya bestämmelser för att Skatteverkets kontroll av kupongskatt ska kunna bli mer effektiv.

Promemorians bedömning

Bedömningen i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

En majoritet av remissinstanserna tillstyrker förslagen eller har inga synpunkter på förslagen. *Företagarna* anser att förslaget om Skatteverkets kontroll av kupongskatt bör avvakta implementeringen av Rådets direktiv (EU) 2025/50 av den 10 december 2024 om snabbare och säkrare skattelättnad för överskjutande källskatt.

Skälen för regeringens bedömning

Behov av modernare lagstiftning som möjliggör digitalisering

För aktiebolag som inte är avstämningsbolag (nedan kupongbolag) gäller 14–17 §§ KupL vid utbetalning av utdelning (13 § KupL). Bestämmelsen i 14 § första stycket KupL innebär att den som för egen eller annans räkning mottar utdelning på aktie i kupongbolag, ska lämna uppgifter till utbetalaren så att utbetalaren kan bedöma om den utdelningsberättigade är skattskyldig. Uppgifterna ska lämnas genom att den som tar emot utdelningen besvarar frågor på heder och samvete på blankett enligt fastställt formulär. Av 15 § KupL framgår vidare att kupongbolaget senast fyra månader efter utdelningstillfället, dock senast den 15 januari påföljande år, ska lämna de blanketter med uppgifter om utdelning som inkommit till bolaget, till Skatteverket. Om en blankett med uppgifter om utdelning kommer in till kupongbolag sedan bolaget betalat in kupongskatt till Skatteverket, ska Skatteverket återbetala kupongskatt om skattskyldighet inte förelegat. För återbetalning fordras att bolaget överlämnar blanketten till Skatteverket (16 § KupL). Blanketter med uppgift om utdelning, som lämnas enligt 15 § KupL, ska vara ordnade kommunvis efter utdelningsmottagarens kommun. Vilken hemortskommun som uppgifterna avser ska vara tydligt utmärkt. Om kupongskatt har innehållits ska blanketterna vara skilda från övriga blanketter. Det sammanlagda beloppet av den utdelning som kupongskatt har innehållits från ska anges särskilt (17 § KupL).

Bestämmelserna innebär sammantaget att kupongbolagen måste lämna uppgifter om kupongskatt på papper till Skatteverket för att fullgöra sin uppgiftsskyldighet. Lagstiftningen ger alltså inte möjlighet för uppgiftslämnarna att lämna uppgifter elektroniskt. Uppgiftslämnande på papper

innebär normalt ökad administration jämfört med när uppgifter lämnas elektroniskt. Samtidigt ökar risken för fel. Mot bakgrund av den teknikutveckling och digitalisering som har skett är det enligt regeringens mening rimligt att anta att en möjlighet att lämna uppgifter elektroniskt skulle minska regelbördan för de berörda företagen. Att uppgifter om kupongskatt inte kan lämnas elektroniskt innebär även att Skatteverket inte med enkelhet kan digitalisera hanteringen av dessa uppgifter. Kravet på att Skatteverkets verksamhet ska bedrivas effektivt, förutsätter att uppgifter i första hand lämnas elektroniskt.

Möjligheten att hantera uppgifter elektroniskt innebär vidare att de bestämmelser som finns om hur blanketter ska vara ordnade och åtskilda från andra blanketter inte längre fyller någon funktion. Sådana bestämmelser motverkar snarast en effektiv hantering eftersom Skatteverket inte självt kan anpassa och effektivisera sättet som uppgifter som ska lämnas in till myndigheten ska förvaras och hanteras utifrån t.ex. nya tekniska lösningar. Det finns dessutom bestämmelser om hur information ska hanteras och arkiveras i andra regelverk såsom beskattningsdatalagen (2026:125) och arkivlagen (1990:782). Bestämmelserna i kupongskattelagen om hur blanketterna ska vara ordnade bör därför tas bort.

Behov av ytterligare kontrollmöjligheter

Skatteverket ska i vissa fall förelägga den som är skyldig att innehålla och betala kupongskatt att betala kupongskatt. Detta framgår av 11, 21, 22 och 28 n §§ KupL. Under vissa förutsättningar får den utdelningsberättigade föreläggas om betalning (26 § KupL). Förelägganden om att innehålla eller betala kupongskatt kan inte förenas med vite (23 § första stycket KupL).

Skatteverket får förelägga aktiebolag om andra skyldigheter enligt kupongskattelagen än sådana som avser att innehålla eller betala kupongskatt. Ett sådant föreläggande kan förenas med vite (23 § första stycket KupL). Det gäller skyldigheter att till Skatteverket lämna uppgifter om bl.a. utdelning och kupongskatt (8, 11 a–12, 15 och 21 §§ KupL). Ett beslut om föreläggande som har förenats med vite gäller omedelbart (23 § andra stycket KupL).

För kontroll av kupongskatten kan Skatteverket meddela beslut om revision hos aktiebolag. Då gäller bestämmelserna om revision i 41 kap. och vitesföreläggande i 44 kap. SFL. Ett beslut om föreläggande i en revision som sker med stöd av bestämmelserna i 41 kap. SFL som har förenats med vite gäller omedelbart (24 § KupL). Ett beslut om revision får inte överklagas (29 § andra stycket KupL).

I ärenden och mål om kupongskatt gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen om

- ersättning för kostnader för ombud, m.m. i 43 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 §,
- bevissäkring och betalningssäkring i 45 kap., 46 kap., 68 kap. 1 och 3 §§, 69 kap. och 71 kap. 1 §, och
- uppgifter och handlingar som ska undantas från kontroll i 47 kap. och 68 kap. 1 och 3 §§ (1 § tredje stycket KupL).

De ovan nämnda bestämmelserna i kupongskattelagen innebär sammantaget att Skatteverket kan rikta förelägganden i färre situationer än vad som gäller när skatteförfarandelagen är tillämplig på förfarandet för en skatt eller avgift. Om Skatteverket har anledning att kontrollera att en uppgiftsskyldighet har fullgjorts på ett korrekt och fullständigt sätt kan myndigheten endast besluta om revision.

Som framgår av avsnitt 4.3 är skatteutredningar som gäller kupongskatt ofta komplicerade. De inbegriper ofta flera aktörer och kräver internationell samverkan. Internationella undersökningar visar att det förekommer arrangemang för att undvika kupongskatt och att det omfattar mycket stora belopp av undandragen skatt. De kontroller Skatteverket har genomfört i Sverige ger anledning att anta att det förekommer fel avseende kupongskatt även i Sverige. Skatteverkets bedömning är att de kontrollverktyg som i dagsläget finns i kupongskattelagen inte är tillräckliga för att Skatteverkets kontroll av kupongskatt ska vara effektiv. Avsaknaden av rättslig reglering innebär att Skatteverket har stora svårigheter att kontrollera att de som är skyldiga att lämna uppgifter om kupongskatt har fullgjort sin uppgiftsskyldighet och att kupongskatt tas ut med rätt belopp. Eftersom möjligheten att förelägga saknas, måste Skatteverket besluta om revision hos aktiebolagen för att kunna kontrollera kupongskatt. Detta försvårar därför även för de bolag som tas ut för kontroll. Eftersom det inte finns möjligheter att förelägga tredjeman kan Skatteverket varken verifiera inkomna uppgifter eller få in uppgifter när den uppgiftsskyldige inte fullgör sina skyldigheter. Regeringen anser mot denna bakgrund att det krävs att nya bestämmelser införs för att Skatteverkets kontroll av kupongskatt ska kunna bli mer effektiv.

Behoven kan inte avvakta

I takt med den tekniska utvecklingen och digitaliseringen som möjliggör att större mängder information utbyts mellan länder har EU-länderna enats om nya sätt att samverka inom beskattningsområdet. Ett exempel på detta är det under avsnitt 4.4 nämnda källskattedirektivet. Mot denna bakgrund kan det ifrågasättas om det finns skäl att genomföra förändringar i de nuvarande bestämmelserna som reglerar förfarandet för kupongskatt.

Nationell lagstiftning i anledning av källskattedirektivet ska börja tillämpas först den 1 januari 2030. Det kan antas att nya bestämmelser avseende källskatt kommer att vara tillämpliga på utdelningar där utdelningstillfället inträffar efter ikraftträdandet. Eftersom kupongskattelagen även innehåller förfarandebestämmelser är det därför sannolikt att kupongskattelagens bestämmelser kommer att vara fortsatt gällande för utdelningar som beslutas före det att en ny lagstiftning i anledning av källskattedirektivet träder i kraft. Den nuvarande kupongskattelagen kan därför antas komma att vara fortsatt tillämplig på utdelningar där utdelningstillfället inträffar före den 1 januari 2030. Som framgår av avsnitt 12.2 bör det minska företagens regelbörda om aktiebolag som inte är avstämningsbolag ges möjlighet att lämna information på annat sätt än på papper. Det skulle även effektivisera Skatteverkets hantering av kupongskatt såsom framgår av avsnitt 12.5.

Vad gäller förslaget att aktiebolag som inte är avstämningsbolag ska ges möjlighet att lämna uppgifter elektroniskt, innehåller källskattedirektivet

endast indirekt bestämmelser om uppgiftslämnande för certifierade mellanhänder. Källskattedirektivet reglerar således inte det nu aktuella uppgiftslämnandet. Källskattedirektivet gäller dessutom endast för noterade aktier. Aktiebolag som inte är avstämningsbolag är ofta inte noterade. Utdelning på aktier i onoterade aktiebolag omfattas alltså inte av källskattedirektivet. Som nämnts i avsnitt 4.4 har regeringen gett en särskild utredare i uppdrag att bl.a. analysera och föreslå hur förfarandet för källskatt på utdelning kan effektiviseras och föras in i skatteförfarandelagen. Skatteverket har i promemorian angett att de önskar få möjligheten att utveckla en s.k. e-tjänst. Sådana tjänster erbjuds redan i dag svenska aktiebolag som lämnar uppgift om aktieutdelning för obegränsat skattskyldiga personer enligt skatteförfarandelagens bestämmelser. Regeringens målsättning har ända sedan 1996 varit att i lagstiftning bygga in kapaciteten att inrymma informationssamhällets verksamhetsformer och verksamhetsmönster (se prop. 1995/96:125 s. 17 och 18). Det går därför att förutse att förslag avseende förfarandet för en ny källskatt, som kommer att lämnas av den ovan nämnda utredaren, kommer att vara teknikneutrala. Att Skatteverket ges möjlighet att redan nu utveckla en e-tjänst även avseende kupongskatt bör därför inte leda till några större merkostnader i förhållande till det utvecklingsarbete som kan komma att behöva ske till följd av ett nytt förfarande för källskatt på utdelning. Det bör vidare leda till att företagens regelbördor kan minskas tidigare än vad som blir fallet om möjligheten till elektronisk inlämning införs först i samband med att källskattedirektivet genomförs i svensk rätt, dvs. sannolikt från den 1 januari 2030.

I promemorian föreslås även att Skatteverket ska få utökade möjligheter att förelägga uppgiftslämnare samt annan som är bokföringsskyldig att lämna uppgifter. De föreslagna bestämmelserna är utformade med motsvarande bestämmelser i skatteförfarandelagen som förlaga. För den som föreläggandet riktas mot anses ett föreläggande normalt sett kräva en mindre arbetsinsats och vara mindre inträngande än en revision. Förslaget att även kunna rikta föreläggandet mot tredjeman innebär dock en utvidgning jämfört med i dag. Som framgår av avsnitt 4.4 är syftet med källskattedirektivet att effektivisera källskatteförfaranden och samtidigt stärka dem mot risken för skattebedrägeri och skattefusk. Direktivet innehåller dock inte några bestämmelser om hur nationella bestämmelser för kontroll av källskatt på utdelning ska utformas. Att redan nu föreslå utökade möjligheter för Skatteverket att få rätt att förelägga uppgiftslämnare bör således inte påverka genomförandet av källskattedirektivet. Kommittédirektiven En modern lagstiftning om källskatt på utdelning (dir 2026:6), som regeringen beslutade den 22 januari 2026 omfattar dock även att utredaren ska analysera och föreslå hur förfarandet för källskatt på utdelning kan effektiviseras och föras in i skatteförfarandelagen. Förslag om att förändra förfarandet och ge Skatteverket ytterligare möjligheter att rikta förelägganden framfördes redan av Kupongskatteutredningen 1999 och ingick i de förslag som har lämnats därefter. Som framgår av avsnitt 4.3 förekommer det arrangemang även i Sverige i syfte att undkomma kupongskatt. Skatteverket anför i promemorian att lagstiftningens utformning försvårar kontrollen. Detta talar enligt regeringens mening för att det är angeläget att ändra lagstiftningen så snart som möjligt. Den särskilda utredaren ska även lämna förslag på hur förfarandet ska regleras.

Även om dessa förslag omfattar fler möjligheter för Skatteverket att rikta förelägganden jämfört med dagens bestämmelser kommer lagstiftningen sannolikt inte att träda i kraft förrän tidigast den 1 januari 2030. Kupongskattelagens bestämmelser kommer dessutom högst troligt att gälla i vart fall fram till dess. Att redan nu föreslå utökade möjligheter för Skatteverket att rikta förelägganden avseende kupongskatt, som är utformade i enlighet med motsvarande bestämmelser i skatteförfarandelagen, har inte heller någon inverkan på det uppdrag som har getts den särskilde utredaren. Sammantaget anser regeringen att det finns skäl att redan nu ge Skatteverket fler möjligheter att rikta förelägganden avseende kupongskatt.

Förslagen i denna lagrådsremiss innebär förhållandevis små förändringar i kupongskattelagen. Förslagen skulle, som framgår ovan, kunna minska regelbördan för företagen och öka effektiviteten i Skatteverkets arbete samt förbättra möjligheter för Skatteverket att motverka skatteundandragande kopplat till kupongskatt. Det går inte att uppnå dessa effekter utan att genomföra de föreslagna förändringarna. Förslagen bedöms vara förenliga med EU-rätten. Förslagen, liksom remissinstansernas närmare synpunkter på dessa, behandlas nedan.

6 Uppgifter ska i vissa fall kunna lämnas elektroniskt

Regeringens förslag

Aktiebolag som inte är avstämningsbolag (kupongbolag) ska få lov att på elektronisk väg lämna uppgifter till Skatteverket om utdelning som har lämnats. Uppgifter ska lämnas för varje utdelningsberättigad senast fyra månader efter utdelningstillfället, dock senast den 15 januari påföljande år. Det sammanlagda beloppet av den utdelning från vilken kupongskatt har hållits inne ska anges. Uppgifterna ska lämnas på ett formulär som Skatteverket fastställer.

Promemorians förslag

Förslagen i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller lämnar inga synpunkter.

Skälen för regeringens förslag

Kupongbolagen ska kunna fullgöra sin uppgiftsskyldighet elektroniskt

Skatteverkets erfarenhet är att merparten av uppgiftsskyldiga väljer att lämna uppgifter elektroniskt när den möjligheten finns. Som exempel understiger andelen avstämningsbolag som lämnar uppgifter om kupongskatt på papper en procent av alla uppgiftslämnare. De uppgiftslämnare

som lämnar uppgifter på papper består dels av utländska bolag där bolagets företrädare är bosatt utomlands och saknar sådan e-legitimation som innebär att personen kan logga in i Skatteverkets e-tjänst, dels av uppgiftslämnare som är bosatta i Sverige men som föredrar att lämna uppgifter på papper.

Regeringen anser att aktiebolag som inte är avstämningsbolag (nedan kupongbolag) bör kunna lämna uppgifter om kupongskatt elektroniskt, i likhet med vad som redan gäller för avstämningsbolag. Skatteverket har i promemorian fört fram att en e-tjänst, som vid behov kombineras med stöd och hjälptjänster, normalt medför att fel kan undvikas och att mängden oavsiktliga fel minskar. En hjälptjänst är t.ex. en tjänst som uppmärksammar summeringsfel. Kupongbolagen skulle vid en elektronisk inlämning kunna välja att lämna uppgifter om flera utdelningsberättigade vid ett och samma tillfälle, vilket skulle effektivisera deras hantering. Att även ge kupongbolagen möjlighet att lämna uppgifter om kupongskatt elektroniskt, skulle innebära möjlighet för Skatteverket att digitalisera stora delar av hanteringen av uppgifterna om kupongskatt. Vissa av de uppgifter som lämnas i e-tjänsten om kupongbolaget och om aktieägarna skulle kunna granskas maskinellt av Skatteverket, vilket skulle innebära att myndighetens handläggning av inlämnade uppgifter om kupongskatt skulle förenklas och gå snabbare. En digitalisering av hanteringen skulle även möjliggöra maskinella urval vilket förbättrar kontrollmöjligheterna. En sådan ordning bedöms leda till minskad administrativ börda och lägre hanteringskostnader både för Skatteverket och för kupongbolagen.

För att kupongbolag ska kunna fullgöra sin uppgiftsskyldighet elektroniskt, bör 15 § KupL ändras. I 15 § KupL anges att kupongbolag ska lämna Skatteverket de blanketter med uppgifter om utdelning som inkommit till bolaget. För att uppgifterna om kupongskatt ska kunna lämnas elektroniskt, krävs att formuleringen i 15 § KupL om att ”de blanketter som har kommit in” tas bort. Den föreslagna ändringen innebär att kupongbolag kan välja mellan att fullgöra sin uppgiftsskyldighet enligt 15 § KupL antingen elektroniskt eller på papper.

Förslaget innebär inte någon skillnad för kupongbolagens skyldighet enligt 14 § KupL att begära in skriftliga uppgifter från den utdelningsberättigade för bedömning av dennas skattskyldighet enligt kupongskattelagen. Den innebär inte heller någon skillnad i de fall ett kupongbolag begär att kupongskatt ska återbetalas enligt 16 § KupL.

Uppgifterna ska lämnas på ett fastställt elektroniskt formulär som Skatteverket tillhandahåller

Nuvarande bestämmelser i 14 och 15 §§ KupL innebär att kupongbolag till Skatteverket ska lämna uppgifter på en fastställd blankett. En effektiv hantering av inkomna uppgifter förutsätter att uppgifter lämnas strukturerat på ett enhetligt sätt. Detta gäller oavsett om uppgifterna lämnas elektroniskt eller på papper. Om det införs en möjlighet för kupongbolag att lämna uppgifter elektroniskt måste detta ske på ett strukturerat och enhetligt sätt. Det bör därför ställas krav på att uppgifter lämnas i ett fastställt formulär även vid elektronisk inlämning. Formuläret bör fastställas av Skatteverket.

Uppgift om det sammanlagda beloppet av utdelningen ska anges särskilt

I 17 § KupL anges att det sammanlagda beloppet av den utdelning från vilken kupongskatt har innehållits ska anges särskilt. Regeringen föreslår att bestämmelsen flyttas till 15 § KupL. Uppgiften bör lämnas på ett formulär, i enlighet med vad som gäller när uppgiften lämnas på papper. Formuläret bör fastställas av Skatteverket. Ändringen föranleds av förslaget att kravet på att blanketter ska vara ordnade på visst vis tas bort. För mer information, se avsnitt 7.

Lagförslag

Förslaget innebär ändring i 15 § KupL.

7 Omoderna bestämmelser om blanketter tas bort

Regeringens förslag

Bestämmelserna om att hemortskommun ska anges, att blanketter ska vara ordnade kommunvis samt att blanketter där kupongskatt innehållits ska vara skilda från övriga blanketter ska tas bort.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller lämnar inga synpunkter.

Skälen för regeringens förslag

Bestämmelserna i 17 § KupL är utformade utifrån att de uppgifter som kommer in till Skatteverket ska hanteras manuellt. Enligt bestämmelserna ska uppgiftslämnaren sortera blanketterna innan de lämnas in till Skatteverket. Så sker dock inte i praktiken. Bestämmelserna synes därför inte längre fylla något syfte.

Skatteverkets bedömning är att den föreslagna ändringen i 15 § KupL kommer att innebära att merparten av uppgifterna om kupongskatt kommer att lämnas elektroniskt. Även om en viss del av blanketterna även fortsättningsvis kommer att lämnas på papper, anser Skatteverket att det inte föreligger något behov för myndigheten att blanketter om kupongskatt ska vara skilda från övriga blanketter om kupongskatt har innehållits, att hemortskommunen anges på blanketten eller att de pappersblanketter som lämnas ordnas kommunvis. Regeringen instämmer i denna bedömning. Dessa krav bör därför tas bort. En sådan ändring underlättar även för uppgiftslämnare.

I 17 § KupL anges dock även att det sammanlagda beloppet av den utdelning som kupongskatt har innehållits ifrån ska anges särskilt. Denna

uppgift behöver fortfarande lämnas. Regeringen föreslår därför att bestämmelsen flyttas till 15 § KupL, se avsnitt 6.

Förslaget innebär sammantaget att 17 § KupL tas bort. Förslaget föranleder även en ändring i 13 och 15 §§ KupL.

Lagförslag

Förslaget innebär att 17 § KupL tas bort samt ändring i 13 och 15 §§ samma lag.

8 Nya bestämmelser om föreläggande

Regeringens förslag

Skatteverket ska få förelägga den som är eller kan antas vara skyldig att lämna uppgifter enligt kupongskattelagen att lämna de uppgifter som behövs för kontroll av uppgiftsskyldigheten.

Skatteverket ska även få förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift om en rättshandling med någon annan (tredjemansföreläggande). Föreläggandet ska avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av att annan än den som föreläggs har fullgjort en skyldighet att lämna uppgifter enligt kupongskattelagen.

Ett föreläggande ska få förenas med vite. Ett föreläggande ska dock inte få förenas med vite om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd, och föreläggandet avser utredningen av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen. Om den som ska föreläggas är en juridisk person, gäller det även ställföreträdare för den juridiska personen. Ett beslut om föreläggande vid vite ska gälla omedelbart.

Ett föreläggande utan vite ska inte få överklagas.

Frågor om utdömande av vite ska prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva överklaganden av beslut enligt kupongskattelagen.

Promemorians förslag

Förslagen i promemorian stämmer i huvudsak överens med regeringens. I promemorian föreslås att det uttryckligen ska framgå att ett beslut om föreläggande utan vite gäller omedelbart. Promemorians förslag har även en annan språklig utformning.

Remissinstanserna

En majoritet av remissinstanserna tillstyrker förslagen eller lämnar inga synpunkter. *Fondbolagens förening* anser att föreläggande av en uppgiftsskyldig inte ska kunna förenas med vite. *Svenska Bankföreningen*, till vars yttrande *Näringslivets skattedelegation* och *Svenskt Näringsliv* ansluter sig vad gäller tredjemansföreläggande (nedan Svenska Bankföreningen m.fl.)

anser att bestämmelsen om tredjemansföreläggande bör förtydligas. *Företagarna* avstyrker förslaget om tredjemansföreläggande.

Skälen för regeringens förslag

Utgångspunkter

Det saknas stöd i kupongskattelagen att förelägga den som är skyldig att lämna uppgifter om kupongskatt, att lämna de uppgifter som behövs för kontroll av uppgiftsskyldigheten. Skatteverket får inte heller förelägga någon annan att lämna uppgift för kontroll av annans uppgiftsskyldighet. Bestämmelserna om förelägganden i 37 kap. SFL är inte tillämpliga när det gäller kupongskatt.

Som framgår av avsnitt 4.3 finns det internationella rapporter som beskriver olika former av arrangemang för allvarligt skatteundrandragande och bedrägerier för att minska eller undgå att betala kupongskatt. Där framgår även att arrangemangen har rört mycket stora belopp. Skatteverket anger i sin promemoria att myndighetens erfarenheter är att framför allt kupongbolag brister i sina uppgiftsskyldigheter vad gäller kupongskatt. Myndigheten uppger att den har kunnat identifiera flera fall där det uppenbart är fråga om arrangemang som genomförs i ett skatteundrandragande syfte och där svenska aktiebolag används för att slussa ut obeskattade medel utomlands. Skatteverket uppger även i promemorian att myndigheten har särskilt svårt att kontrollera kupongskatten när ett eller flera led sätts in mellan det aktiebolag som lämnar utdelningen och den fysiska eller juridiska person som i realiteten tar emot utdelningen. Skatteverket behöver i sådana fall utreda om det handlar om ett bulvanförhållande och måste följa penningströmmar för att se vem som i slutändan tar emot utdelningen. För att Skatteverket ska kunna utöva effektiv kontroll behöver myndigheten dels kunna begära att det utdelande bolaget lämnar uppgifter som har legat till grund för bolagets redovisning, dels kunna förelägga framför allt betalningsförmedlare att lämna uppgifter om betalningstransaktioner.

Skatteverket kan besluta om revision hos aktiebolag för kontroll av kupongskatten och inom ramen för revisionen meddela förelägganden om den reviderade inte uppfyller sina skyldigheter (24 § KupL med hänvisning till 41 kap. SFL). Många gånger handlar det om att Skatteverket behöver ta del av specifika uppgifter eller vissa handlingar. Det är alltså fråga om information som normalt sett kan begäras i ett föreläggande. Revision är dock det enda kontrollverktyget som Skatteverket har enligt nuvarande bestämmelser i kupongskattelagen. Regeringen anser att det är otillfredsställande att Skatteverket ska behöva besluta om revision när uppgifter hade kunnat hämtas på ett mindre ingripande sätt genom ett föreläggande.

Som framgår ovan behöver Skatteverket uppgifter från tredje man för kontroll av någon annans uppgiftsskyldighet, bl.a. för att kunna följa affärs- och betalningstransaktioner. Det kan t.ex. handla om uppgifter om någons konton och betalningar hos banker och andra betalningsförmedlare eller avtal mellan tredje man och någon annan. Att kontrollera uppgifter om kupongskatt utan att kunna stämma av mot uppgifter från tredje man kan i vissa fall vara verkningslöst. Med uppgifter från tredje man kan Skatteverket stämma av om den uppgiftsskyldige har lämnat riktiga och

fullständiga uppgifter (se bl.a. prop. 1993/94:151 s. 80 och prop. 2017/18:1 s. 572).

Regeringen anser mot bakgrund av det som anges ovan att Skatteverket ska få tillgång till liknande kontrollmöjligheter i form av kontrollföreläggande och tredjemansföreläggande som finns i 37 kap. 6 och 9 §§ SFL för att kunna kontrollera kupongskatt. Avsaknaden av föreläggandemöjligheterna innebär risk för att skatteundrandragandet inte kan bekämpas effektivt. Det är viktigt för att upprätthålla förtroende för systemet att Skatteverket kan genomföra en effektiv kontroll av kupongskatt.

Som framgår i avsnitt 4.4 har regeringen gett en särskild utredare i uppdrag att bl.a. analysera och föreslå hur förfarandet för källskatt på utdelning kan effektiviseras och föras in i skatteförfarandelagen som en del i implementeringen av källskattedirektivet. Som framgår av avsnitt 5 anser regeringen att det trots detta behöver genomföras vissa förändringar i kupongskattelagen vad gäller Skatteverkets möjligheter att rikta förelägganden. För att det ska vara försvarbart att redan nu genomföra förändringar i kupongskattelagen bör bestämmelserna utformas med skatteförfarandelagens bestämmelser som förlaga.

Föreläggande för kontroll av egen uppgiftsskyldighet

För att Skatteverket ska kunna kontrollera om den som är skyldig att lämna uppgifter enligt kupongskattelagen har fullgjort sin uppgiftsskyldighet och om de uppgifter om kupongskatten som har lämnats är korrekta, bör Skatteverket kunna förelägga den som är eller kan antas vara skyldig att lämna uppgifter enligt kupongskattelagen att lämna de uppgifter som behövs för kontroll av uppgiftsskyldigheten. Bestämmelsen bör utformas efter förebild i 37 kap. 6 § första stycket SFL.

Befogenheten för Skatteverket att förelägga någon att lämna uppgift enligt 37 kap. 6 § SFL innefattar även en befogenhet att låta föreläggandet i stället avse att visa upp en handling eller att lämna över en kopia av en handling. Det är Skatteverket som bestämmer hur uppgiften ska lämnas, dvs. om t.ex. en kopia av en handling ska lämnas (jfr prop. 2010/11:165 s. 851 och 852). Regeringen anser att motsvarande ska gälla när Skatteverket får möjlighet att förelägga genom en ny bestämmelse i kupongskattelagen.

Det kan övervägas om den nya bestämmelsen om föreläggande kan föras in genom att i 1 § tredje stycket KupL ange att 37 kap. 6 § första stycket SFL gäller i ärenden och mål om kupongskatt. Regeringen anser dock att det blir tydligare för både enskilda och Skatteverket om befogenheten för Skatteverket att rikta förelägganden framgår direkt av en bestämmelse i kupongskattelagen i stället för att det från den lagen hänvisas till 37 kap. 6 § första stycket SFL.

Tredjemansföreläggande

När Skatteverket ska kontrollera om kupongskatt dragits av och redovisats rätt behöver Skatteverket kunna stämma av uppgifter som lämnats av den uppgiftsskyldige mot uppgifter som finns hos tredje man, t.ex. om affärs- eller betalningstransaktioner. Skatteverket bör därför få möjlighet att rikta ett föreläggande även mot tredje man.

Bestämmelsen bör utformas med bestämmelsen i 37 kap. 9 § första stycket SFL som förlaga. Regeringen föreslår därför att Skatteverket ska

få förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift om en rättshandling med någon annan. Föreläggandet ska avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av att annan än den som föreläggs har fullgjort en skyldighet att lämna uppgifter enligt kupongskattelagen. Det ska gälla sådana uppgifter som den som föreläggs faktiskt har tillgång till och som rör rättshandlingen. Befogenheten att förelägga någon att lämna uppgift enligt skatteförfarandelagen anses även innebära en befogenhet att låta föreläggandet i stället avse att visa upp en handling eller att lämna en kopia av en handling (jfr prop. 2010/11:165 s. 855). Regeringen anser att motsvarande ska gälla när Skatteverket får möjlighet att förelägga genom en ny bestämmelse i kupongskattelagen. På detta sätt kommer reglerna som gäller vid kontroll av utdelningar till obegränsat och begränsat skattskyldiga att likna varandra.

Det kan övervägas om den nya bestämmelsen om föreläggande kan föras in genom att i 1 § tredje stycket KupL ange att 37 kap. 9 § SFL gäller i ärenden och mål om kupongskatt. Regeringen anser dock att det blir tydligare för både enskilda och Skatteverket om befogenheten för Skatteverket att rikta förelägganden framgår direkt av en bestämmelse i kupongskattelagen i stället för att det från den lagen hänvisas till 37 kap. 9 § SFL.

Svenska Bankföreningen m.fl., som anser att den föreslagna bestämmelsen om tredjemansföreläggande bör förtydligas, pekar på att det följer av legalitetsprincipen att det måste finnas en tydlig och klar formulering och tillämpning av normer inom förvaltningsrättsområdet. Bestämmelsen i 37 kap. 9 § SFL har återkommande visat sig vara en otydlig och ingripande lagregel. Det framstår som mycket olyckligt att i kupongskattelagen införa en bestämmelse med en ordalydelse som redan på förhand är känd för en sådan otydlighet att tolkningshjälp från domstol har bedömts som nödvändig. Svenska Bankföreningen m.fl. anför vidare att utförliga analyser och avvåganden i förhållande till bland annat proportionalitetsprincipen, integritetsintressen och uppgiftsminimering har medfört att nya bestämmelser om tredjemansförelägganden har avgränsats till att avse namngiven persons handlingar gentemot banken. Som exempel lyfter Svenska Bankföreningen m.fl. 10 § lagen (2023:456) om skyldighet att lämna uppgifter till Utbetalningsmyndigheten och anser att bestämmelsen i kupongskattelagen bör avse en rättshandling och inte uppgifter kopplade till en rättshandling samt att det ska vara fråga om en rättshandling mellan den som förelagts och en namngiven fysisk eller juridisk person. *Företagarna*, som avstyrker förslaget till tredjemansföreläggande, hänvisar till Svenska Bankföreningens exempel och anför att i linje med rättspraxis från Högsta förvaltningsdomstolen bör legalitetsprincipen, proportionalitetsprincipen och hänsyn till personlig integritet väga tyngre än myndighetens eventuella nytta av de aktuella uppgifterna. Det bör här påpekas att den bestämmelse som Svenska Bankföreningen m.fl. och *Företagarna* hänvisar till är en bestämmelse som reglerar en grundläggande uppgiftsskyldighet. När en sådan bestämmelse utformas är det naturligt att uppgiftsskyldigheten knyts till en namngiven fysisk eller juridisk person. Skyldigheten att innehålla kupongskatt, lämna uppgifter och betala in kupongskatt till Skatteverket är i kupongskatte-

lagen knuten till en specifik utdelningsberättigad person. En ny bestämmelse som ger Skatteverket en rätt att rikta föreläggande mot tredjeman bör därför enligt regeringens mening inte utformas med vägledning i den bestämmelse som Svenska Bankföreningen m.fl. och Företagarna föreslår.

Kupongskatteförfarandet bygger på att en värdepapperscentral, den som annars ansvarar för innehållande av kupongskatt eller ett aktiebolag som beslutar om utdelning gör avdrag för kupongskatt samt lämnar uppgifter och betalar in avdragen skatt till Skatteverket. Som konstaterats ovan visar Skatteverkets utredningar att det förekommer olika former av arrangemang för allvarligt skatteundandragande och bedrägerier för att minska eller undgå att betala kupongskatt. Arrangemangen involverar ofta ett stort antal personer, bolag och bankkonton, både i Sverige och i utlandet. Det har även framkommit att arrangemangen används för internationell penningtvätt, både i Sverige och i andra länder. Utdelningarna uppgår dessutom till väsentliga belopp. Mot denna bakgrund finns det ett behov av att Skatteverket även kan begära in uppgifter från tredjeman. En utformning av bestämmelsen enligt Svenska Bankföreningens m.fl. förslag skulle enligt regeringens mening riskera att leda till att syftet med bestämmelsen inte uppnås. Skatteverket har inte uppgifter om vilka som är utdelningsberättigade i ett aktiebolag. Om den som är skyldig att lämna uppgifter enligt kupongskattelagen inte fullgör sina skyldigheter kan det uppstå en situation där det enda sättet för Skatteverket att få kännedom om vem som har fått en utdelning är genom att rikta ett föreläggande mot det kreditinstitut som har förmedlat utbetalningen av utdelningen från aktiebolaget till den utdelningsberättigade. Regeringen anser alltså, till skillnad från Företagarna och Svenska Bankföreningen m.fl. att den nu föreslagna utformningen, vilken motsvarar bestämmelserna om tredjemansföreläggande inom skatteförfarandet, är lämplig. Det kan i sammanhanget framhållas att Skatteverket vid genomförandet av sina kontroller alltid ska beakta proportionalitetsprincipen. För mer information, se nedan.

Proportionalitet

Proportionalitetsprincipen är en allmän rättsprincip i svensk rätt som är reglerad i 5 § tredje stycket förvaltningslagen (2017:900), förkortad FL. Enligt denna får en myndighet ingripa i ett enskilt intresse endast om åtgärden kan antas leda till det avsedda resultatet. Åtgärden får aldrig vara mer långtgående än vad som behövs och får vidtas endast om det avsedda resultatet står i rimligt förhållande till de olägenheter som kan antas uppstå för den som åtgärden riktas mot. Bestämmelserna i förvaltningslagen gäller, med vissa undantag som inte är aktuella här, vid handläggning av ärenden hos förvaltningsmyndigheterna och ska tillämpas om inte en annan lag eller förordning innehåller en bestämmelse som avviker från förvaltningslagen (1 och 4 §§ FL). Eftersom bestämmelserna i kupongskattelagen inte avviker från 5 § tredje stycket FL ska proportionalitetsprincipen tillämpas i ärenden enligt kupongskattelagen.

Skatteverket ska alltså följa proportionalitetsprincipen när myndigheten fattar beslut om åtgärder i ett ärende enligt kupongskattelagen. Detta innebär att Skatteverket i ett enskilt fall ska bedöma om de åtgärder som myndigheten önskar vidta är proportionella och nödvändiga för att uppnå det resultat som avses (se prop. 2016/17:180 s. 290). Om åtgärderna inte

är proportionerliga och nödvändiga måste en mindre ingripande åtgärd, som är förenlig med proportionalitetsprincipen, väljas. När Skatteverket ges utökade möjligheter att förelägga uppgiftslämnare och tredje man att lämna uppgifter avseende kupongskatt kommer myndigheten att behöva göra en bedömning i varje enskilt fall om det är förenligt med proportionalitetsprincipen att utfärda ett sådant föreläggande. Hur noggrann avvägningen måste vara beror på vad föreläggandet gäller (jfr prop. 2010/11:165 s. 301).

Svenska bankföreningen m.fl. anser att den föreslagna ändringen i kupongskattelagen vad gäller förelägganden måste föregås av en mer djupgående analys där bland annat proportionalitetsprincipen och konsekvenserna för den enskildes integritetsintresse bör beaktas liksom en bedömning av nödvändigheten av att en så vid reglering införs i lagen. *Sveriges advokatsamfund*, som inte har något att erinra mot förslagen, understryker vikten av att en proportionalitetsbedömning görs av Skatteverket i varje enskilt fall och att föreläggandemöjligheterna inte utnyttjas för generell informationsinsamling. Europaparlamentet har i resolution (C/2024/492) av den 15 juni 2023 om lärdomarna från Pandora-dokumenterna och andra avslöjanden påpekat att skandalerna med kupongaffärer (dividend stripping) som blev kända som ”cum-ex” och ”cum-cum” var två av de största skattebedrägeriskandalerna i EU:s historia som kostade EU:s medlemsstater 140 miljarder euro. Skatteverkets kontroller under 2024 och 2025 har visat att det förekommer arrangemang i syfte att undandra kupongskatt även i Sverige och att de kan avse väsentliga belopp. Det kan enligt regeringens mening inte råda något tvivel om att det behövs utökade möjligheter för Skatteverket att bedriva en effektiv kontrollverksamhet. Som anges under avsnitt 4.3 har Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) tagit fram en rapport som lyfter information som en nyckelfaktor i förmågan att motverka skatteundandragande till följd av kupongskattearrangemang. Regeringens förslag att Skatteverket ska ges möjligheter att rikta föreläggande mot tredjeman är ett sätt att öka tillgången till sådan information som är nödvändig för att Skatteverket ska kunna motverka kupongskattefel. Beskattningen kan inte få bli beroende av vilka uppgifter den som är uppgiftsskyldig väljer att lämna. Som Sveriges advokatsamfund påpekar ska Skatteverket i varje enskilt fall beakta proportionalitetsprincipen. Skatteverket får ingripa i ett enskilt intresse endast om åtgärden kan antas leda till det avsedda resultatet (jfr 5 § tredje stycket FL). Det bör även noteras att bestämmelserna om uppgifter och handlingar som ska undantas från kontroll i 47 kap. SFL gäller i ärenden om kupongskatt (se mer nedan). Regeringen anser med detta i åtanke att den nu föreslagna utformningen, vilken motsvarar bestämmelserna om tredjemansföreläggande inom skatteförfarandet, är lämplig.

Regeringen anser sammanfattningsvis att förslaget att ge Skatteverket utökade möjligheter att rikta förelägganden i utredningar om kupongskatt är nödvändiga för att skapa förutsättningar för korrekt beskattning och att bestämmelserna inte går längre än nödvändigt för att uppnå det tänka syftet. Det ankommer vidare på Skatteverket att i varje enskilt fall beakta proportionalitetsprincipen.

Vitesföreläggande och vitesförbud

Det kan uppkomma situationer när den som föreläggs inte följer Skatteverkets föreläggande. För att ett föreläggande ska kunna utgöra en effektiv kontrollåtgärd bör det finnas en möjlighet för Skatteverket att förena ett föreläggande med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs. Motsvarande gäller enligt 44 kap. 2 § SFL.

Vite är en tvångsåtgärd. Det kan vid utredning av kupongskatt komma fram omständigheter som ger anledning att anta att den som ska föreläggas har begått ett brott och att de uppgifter som behövs för kontroll har samband med den misstänkta gärningen. Det bör därför säkerställas att sådana rättssäkerhetsgarantier som följer av artikel 6 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, benämnd Europakonventionen, blir uppfyllda. Europakonventionen är inkorporerad i svensk rätt och gäller sedan 1995 som svensk lag (lagen [1994:1219] om den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna). Av 2 kap. 19 § regeringsformen följer att en lag eller annan föreskrift inte får meddelas i strid med Sveriges åtaganden på grund av konventionen. Ett exempel är den s.k. passivitetsrätten som innebär att en enskild inte ska behöva tvingas att lämna belastande uppgifter mot sig själv. Även juridiska personer kan åberopa rättssäkerhetsgarantier. Det bör därför införas ett förbud mot att förena ett föreläggande med vite motsvarande det förbud som finns i 44 kap. 3 § SFL. Det finns inga bestämmelser i kupongskattelagen om skattetillägg eller någon annan sanktionsavgift som kan anses utgöra en anklagelse för brott i den mening som avses i artikel 6 i Europakonventionen. Det är därför mindre lämpligt att enbart hänvisa till bestämmelsen i 44 kap. 3 § SFL. Det bör därmed uttryckligen anges i en bestämmelse i kupongskattelagen att vitesförbud gäller om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd, och föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen. Om den som ska föreläggas är en juridisk person, bör det även gälla en ställföreträdare för den juridiska personen.

Fondbolagens förening konstaterar att det torde vara förenat med viss svårighet för Skatteverket att avgöra om ett föreläggande kan tänkas innefatta förpliktelse att lämna uppgifter som är belastande för den enskilde på sätt som strider mot Europakonventionen. Om belastande uppgifter ändå lämnas finns en risk att dessa inte får åberopas i ett senare sanktionsärende. Det bör därför övervägas om det är en lämplig ordning att ett föreläggande att lämna uppgifter som behövs för att verket ska kunna kontrollera att uppgiftsskyldigheten i kupongskattelagen uppfylls ska få förenas med vite. Som framgår ovan förekommer arrangemang i syfte att undandra kupongskatt och de omfattar väsentliga belopp. Regeringen anser att det är angeläget att Skatteverkets möjligheter till kontroll förbättras och att detta behov inte kan avvakta den nu pågående utredningen om implementering av källskattedirektivet. Det går enligt regeringens mening inte att ifrågasätta att någon form av sanktion behövs för att ett kontrollverktyg ska vara effektivt. Skatteverket måste således få möjlighet att förena förelägganden vid vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs. Regeringens förslag innebär dessutom

att Skatteverket ska få lov att rikta ett föreläggande mot den som är skyldig att lämna uppgifter enligt kupongskattelagen för att kontrollera att denne har fullgjort sin uppgiftsskyldighet. Föreläggandena kommer således i första hand att avse uppgifter som ska ligga till grund för beskattningen av den utdelningsberättigade och inte beskattningen av den som är uppgiftsskyldig enligt kupongskattelagen. Kupongskatt omfattas dock av skattebrottslagen (1971:69). Detta innebär t.ex. att en felaktig redovisning av kupongskatt kan utgöra ett brott i skattebrottslagens mening. Det kan alltså uppstå en sådan situation som Fondbolagens förening lyfter. Om Skatteverket riktar ett föreläggande vid vite mot den som är uppgiftsskyldig enligt kupongskattelagen, och denne anser att föreläggandet omfattar även uppgifter som är belastande för den uppgiftsskyldige, eller dess ställföreträdare, kan den som föreläggandet riktas mot både begära omprövning och överklaga föreläggandet och då invända att det omfattar uppgifter som inte får granskas. Med detta i åtanke anser regeringen att Skatteverket ska få rätt att förena ett föreläggande vid vite. Ett vitesförbud ska dock gälla om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd, och föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Undantag från kontroll

I 47 kap. SFL finns bestämmelser om uppgifter och handlingar som ska undantas från kontroll. Bestämmelserna gäller i ärenden och mål om kupongskatt. Detta framgår av 1 § tredje stycket 3 KupL. Bestämmelserna blir därför tillämpliga om Skatteverket ges fler möjligheter att utfärda förelägganden enligt kupongskattelagen såsom föreslås. Enligt 47 kap. 1 § SFL får ett föreläggande som gäller kontroll av uppgifts- eller dokumentationsskyldighet inte avse en uppgift i en sådan handling som inte får tas i beslag enligt 27 kap. 2 § rättegångsbalken. Ett sådant föreläggande får inte heller avse en uppgift som har ett betydande skyddsintresse om det finns särskilda omständigheter som gör att uppgiften inte bör komma till någon annans kännedom och uppgiftens skyddsintresse är större än dess betydelse för kontrollen. Beslagsförbudet i rättegångsbalken innebär att en skriftlig handling inte får tas i beslag om den kan antas innehålla uppgifter som en befattningshavare eller någon annan som avses i 36 kap. 5 § rättegångsbalken, inte får höras som vittne om, och handlingen innehas av honom eller henne eller av den som tystnadsplikten gäller till förmån för.

Skatteverket har att på eget initiativ tillämpa bestämmelsen i 47 kap. 1 § SFL. Om Skatteverket riktar ett föreläggande utan vite mot någon som anser att föreläggandet omfattar sådana handlingar eller uppgifter som inte får lov att omfattas av föreläggandet kan den enskilde begära omprövning och invända att det avser uppgifter som inte får granskas. Om föreläggandet är förenat med vite kan den enskilde både begära omprövning och överklaga föreläggandet och då invända att det omfattar uppgifter som inte får granskas.

Överklagande och verkställighet

Inom skatteförfarandet gäller att vitesförelägganden får överklagas medan förelägganden utan vite omfattas av ett överklagandeförbud (67 kap. 2 § och 5 § första stycket 2 SFL och prop. 2010/11:165 s. 613–617).

Motsvarande ordning bör gälla även här. Ett beslut om föreläggande utan vite bör därför inte få överklagas. Ett beslut om föreläggande som har förenats med vite bör däremot kunna överklagas på samma sätt som kan ske enligt dagens bestämmelser.

I kupongskattelagen finns bestämmelser om att beslut om förelägganden vid vite gäller omedelbart (23 § andra stycket och 24 § andra stycket KupL). Det innebär t.ex. att skyldigheten att följa ett föreläggande inträder redan innan det har fått laga kraft (jfr prop. 2010/11:165 s. 1166). I denna lagrådsremiss föreslås att bestämmelsen flyttas. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I Skatteverkets promemoria föreslås att det ska framgå av bestämmelserna om föreläggande av den som är eller kan antas vara skyldig att lämna uppgifter enligt kupongskattelagen att lämna de uppgifter som behövs för kontroll av uppgiftsskyldigheten och tredjemansföreläggande att föreläggandena gäller omedelbart. Regeringen konstaterar att ett föreläggande som inte förenats med vite inte ska få överklagas. Det finns därför enligt regeringens bedömning inte behov av en bestämmelse som anger att ett föreläggande som inte har förenats med vite gäller omedelbart.

Behörig förvaltningsrätt i fråga om utdömande av vite

Av 6 § lagen (1985:206) om viten följer att frågor om utdömande av viten prövas av förvaltningsrätten på ansökan av den myndighet som har utfärdat vitesföreläggandet. Ansökan ska enligt samma paragraf, om inget annat är särskilt föreskrivet, göras hos den förvaltningsrätt inom vars domkrets myndigheten är belägen.

Skatteverkets beslut som avser ärenden enligt kupongskattelagen och som överklagas till en förvaltningsrätt ska tas upp av Förvaltningsrätten i Falun. Detta framgår av 7 a § 3 förordningen (1977:937) om allmänna förvaltningsdomstolarnas behörighet m.m. Ansökan om utdömande av vite som förelagts enligt 23 § KupL ska prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt kupongskattelagen. Samma forum bör pröva frågor om utdömande av vite som föreläggs i både föreläggande att fullgöra en skyldighet och föreläggande för kontroll av uppgiftsskyldigheten. Det saknas därmed skäl att ändra bestämmelsen i 7 a § förordningen om allmänna domstolarnas behörighet.

Gemensamma bestämmelser

När Skatteverket ges ytterligare möjligheter att rikta förelägganden mot uppgiftslämnare och tredjeman finns det ett behov av att se över hur bestämmelserna i kupongskattelagen struktureras. Regeringen anser att det är tydligare och mer ändamålsenligt att bestämmelser som är gemensamma för de förelägganden som Skatteverket kan rikta med stöd av nuvarande 23 § KupL och de nu föreslagna bestämmelserna samlas i en ny bestämmelse som gäller för samtliga förelägganden.

Bestämmelsen i 23 § KupL reglerar i dag vitesföreläggande. Av allmänna förvaltningsrättsliga principer följer att Skatteverket kan besluta om ett föreläggande utan vite innan myndigheten beslutar om ett vitesföreläggande. Ett föreläggande bör förenas med vite först när det finns ett behov av påtryckning, dvs. det finns en anledning att anta att föreläggandet annars inte följs. Förbud mot att förena ett föreläggande med

vite inom skatte- och taxeringsförfarandet infördes år 1998 vid misstanke om brott (prop. 1997/98:10) och år 2003 vid misstanke om gärning som kan leda till skattetillägg (prop. 2002/03:106 s. 178–182). Det har fortsatt att utvidgas och när förbudet togs in i 44 kap. 3 § SFL utvidgades förbudet till att även omfatta situationer där olika avgifter enligt SFL kan komma att tas ut. När nya föreläggandemöjligheter införs i kupongskattelagen bör de anpassas utifrån skatteförfarandelagens bestämmelser. Det bör därför införas ett förbud mot vitesföreläggande i vissa fall. Regeringen anser att ett sådant förbud mot att förena föreläggande med vite bör gälla även i de fall då Skatteverket enligt nu gällande bestämmelser i 23 § KupL får rikta förelägganden. Det föreslås därför att 23 § KupL ändras så att den endast reglerar den situation i vilken Skatteverket får meddela ett föreläggande samt att ett beslut om föreläggande gäller omedelbart. En ny bestämmelse föreslås om vitesföreläggande och när vite inte får bestämmas. Denna nya bestämmelse föreslås omfatta även förelägganden som utfärdas med stöd av den befintliga bestämmelsen i 23 § KupL.

Sammanfattning

Sammanfattningsvis föreslås att Skatteverket får rätt att förelägga en uppgiftslämnare att lämna de uppgifter som behövs för kontroll av uppgiftsskyldigheten. Det föreslås även att Skatteverket får rätt att förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift om en rättshandling med någon annan (tredjemansföreläggande). Föreläggandet ska i sådant fall avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av att annan än den som föreläggs har fullgjort en skyldighet att lämna uppgifter enligt kupongskattelagen. Gemensamma bestämmelser avseende vitesförelägganden, inbegripet vilken förvaltningsrätt som är behörig att pröva överklaganden eller ansökningar om utdömande av vite, placeras i en ny gemensam bestämmelse. Slutligen föreslås att 29 § KupL ändras så att överklagandeförbudet även omfattar förelägganden utan vite enligt 23 § KupL.

Lagförslag

Förslaget innebär ändring i 23 och 29 §§ KupL samt att tre nya bestämmelser, 23 a–23 c §§, införs i samma lag.

9 Personuppgiftsbehandling

Regeringens bedömning

Den behandling av personuppgifter som förslagen ger upphov till är förenlig med EU:s dataskyddsförordning. Den befintliga reglering som finns på personuppgiftsområdet är tillräcklig för den personuppgiftsbehandling som kan komma att ske vid Skatteverket med anledning av förslagen.

Promemorians bedömning

Bedömningen i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans lämnar synpunkter på bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning

Den utökade personuppgiftsbehandlingen som förslaget om utökade förläggandemöjligheter innebär är tillåten

När Skatteverket får ytterligare förutsättningar att förelägga den som är skyldig att lämna uppgifter enligt kupongskattelagen eller tredje man kommer personuppgifter att behöva behandlas, dels när ett föreläggande meddelas, dels när ett svar på föreläggande har kommit in. Detta innebär en tillkommande personuppgiftsbehandling jämfört med i dag. De personuppgifter som kan komma att behöva behandlas är framför allt namn, personnummer eller motsvarande utländskt nummer och adress till en fysisk person som har fått en utdelning som omfattas av kupongskattelagen. Skatteverket kan även komma att behöva behandla namn på en företrädare eller annan kontaktperson och dennes kontaktuppgifter i form av t.ex. adress eller e-postadress, när den som föreläggs är en juridisk person, såsom till exempel ett aktiebolag. I dessa fall är det dock fråga om företrädarens yrkesmässiga kontaktuppgifter, inte om privata uppgifter. Dessa typer av personuppgifter behandlas redan i dag när ett föreläggande utfärdas. Eftersom förslaget innebär ytterligare föreläggandemöjligheter innebär det dock även en tillkommande personuppgiftsbehandling.

Förslagen ger därmed upphov till en sådan personuppgiftsbehandling hos Skatteverket som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), nedan kallad EU:s dataskyddsförordning. EU:s dataskyddsförordning är i alla delar bindande och direkt tillämplig i samtliga EU:s medlemsländer.

Den rättsliga grunden för personuppgiftsbehandlingen är att den är nödvändig för Skatteverkets uppdrag att kontrollera att kupongskatt har redovisats och betalats in på ett korrekt sätt. Den är därmed nödvändig för att fullgöra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i myndighetsutövning (artikel 6.1 e i EU:s dataskyddsförordning). Den aktuella grunden för behandlingen är vidare fastställd i den nationella rätten på det sätt som krävs enligt artikel 6.3 i EU:s dataskyddsförordning genom förordningen (2017:154) med instruktion för Skatteverket och genom de nu föreslagna förändringarna i kupongskattelagen.

Beskattningsdatalagen (2026:125), som kompletterar EU:s dataskyddsförordning, gäller bl.a. vid behandling av personuppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet (2 § beskattningsdatalagen). Med beskattningsverksamhet avses enligt 3 § beskattningsdatalagen bl.a. fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter samt revision och annan kontroll eller analys. Med annan kontroll än revision avses t.ex. kontrollbesök eller s.k. skrivbords-

kontroll där uppgiftsskyldighet utreds genom föreläggande eller frågor (se prop. 2025/26:88 s. 197).

Vad gäller frågan om personuppgiftsbehandlingen är proportionerlig kan det konstateras att Skatteverket inte kan fastställa korrekt skatt om inte uppgifter kan kopplas till en enskild fysisk person. De uppgifter som de nya bestämmelserna om föreläggande medför, kommer i huvudsak inte att behandlas sådana känsliga personuppgifter som avses i artikel 9.1 i EU:s dataskyddsförordning. Det kan dock inte uteslutas att känsliga personuppgifter framkommer, framför allt i svar på tredjemansförelägganden. Av artikel 9.2 g i EU:s dataskyddsförordning framgår att förbudet i artikel 9.1 inte gäller om det är nödvändigt av hänsyn till ett viktigt allmänt intresse och har stöd i nationell rätt. Enligt 10 § beskattningsdatalagen får Skatteverket behandla känsliga personuppgifter om det är nödvändigt med hänsyn till ändamålet med behandlingen. Vid en avvägning mellan ändamålet med behandlingen av personuppgifterna och det intrång i den personliga integriteten som behandlingen kan innebära bedömer regeringen att personuppgiftsbehandlingen är proportionerlig.

Vad gäller kontaktuppgifter till företrädare för en juridisk person som blir föremål för ett föreläggande kommer personuppgiftsbehandlingen enbart avse namn och kontaktuppgifterna till enskilda fysiska personen i dess yrkesroll. Intrånget i de registrerades personliga integritet torde därför vara mycket litet. Vid en avvägning mellan ändamålet med behandlingen av personuppgifterna och det intrång i den personliga integriteten som behandlingen innebär bedömer regeringen att personuppgiftsbehandlingen är proportionerlig.

Den tillkommande behandlingen av personuppgifter som förslaget ger upphov till hos Skatteverket kommer därmed att vara tillåten enligt EU:s dataskyddsförordning och ändamålet är fastställt i nationell rätt på det sätt som beskrivs ovan. Det saknas därför skäl att införa ytterligare bestämmelser vad gäller personuppgiftsbehandlingen.

Förslaget om att tillåta att uppgifter lämnas elektroniskt leder inte till någon utökad personuppgiftsbehandling

När Skatteverket tar emot uppgifter om innehållen kupongskatt på utdelning från aktiebolag som inte är avstämningsbolag enligt kupongskattelagen och kupongskatteförordningen sker en behandling av personuppgifter om uppgifterna avser en fysisk person. Förslaget att aktiebolag ska kunna lämna in uppgifter elektroniskt i stället för på en pappersblankett innebär inte någon ny eller utökad personuppgiftsbehandling jämfört med i dag. Behandlingen av elektroniska uppgifter har samma ändamål som när det är analoga uppgifter som behandlas. Eftersom behandlingen inte leder till en utökad personuppgiftsbehandling behövs det inte införas någon ytterligare reglering om denna behandling.

10 Sekretess

Regeringens bedömning

De uppgifter som Skatteverket kommer att få in omfattas av den sekretess som gäller i verksamhet som avser bestämmande av skatt. Det behövs inte några nya eller ändrade bestämmelser om sekretess.

Promemorians bedömning

Bedömningen i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans lämnar synpunkter på bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning

Sekretess för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden gäller i verksamhet som bl.a. avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt (27 kap. 1 § första stycket offentlighets- och sekretesslagen [2009:400], nedan OSL). Sekretess gäller också för en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i verksamhet som avser förande av eller uttag ur en automatiserad uppgiftssamling som har upprättats av Skatteverket och används i verksamhet som avses i 2 § beskattningsdatalagen. Sekretess gäller dock inte beslut varigenom skatt eller pensionsgrundande inkomst bestäms eller underlag för bestämmande av skatt fastställs (27 kap. 6 § OSL).

Förslagen att aktiebolag ska kunna lämna in uppgifter elektroniskt i stället för på en pappersblankett och att Skatteverket får möjligheter att rikta förelägganden i fler fall än vad som gäller i dag berör Skatteverkets beskattningsverksamhet. Uppgifterna kommer att hanteras i verksamhet som avser bestämmande av skatt, och kommer därmed att omfattas av sekretess enligt 27 kap. 1 § första stycket OSL. När de aktuella uppgifterna tillförs Skatteverkets verksamhet kommer de att omfattas av sekretess enligt den nämnda paragrafen. Något behov av ytterligare reglering på sekretessområdet finns således inte.

11 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag

Lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2027.

Regeringens bedömning

Det behövs inte några övergångsbestämmelser.

Promemorians förslag och bedömning

Förslaget och bedömningen i promemorian stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna

Företagarna anser att förslaget om Skatteverkets kontroll av kupongskatt bör avvakta implementeringen av Rådets direktiv (EU) 2025/50 av den 10 december 2024 om snabbare och säkrare skattelättnad för överskjutande källskatt.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Syftet med de föreslagna ändringarna är att möjliggöra att kupongbolag kan lämna uppgifter om utdelning och om kupongskatt till Skatteverket elektroniskt samt effektivisera Skatteverkets kontroll av kupongskatt. Det är angeläget att de föreslagna lagändringarna träder i kraft så snart som möjligt, vilket bedöms vara den 1 januari 2027. Utgångspunkten när det gäller ny processrättslig lagstiftning är att nya regler blir tillämpliga omedelbart. Det har inte framkommit skäl att göra en annan bedömning. Det finns därför inte behov av några övergångsbestämmelser.

Företagarna anser att regeringen, för att undvika överimplementering, bör avvakta med införandet av föreläggandemöjligheter till dess ny lagstiftning med anledning av källskattedirektivet har beslutats. Som framgår av avsnitt 4.4 slår källskattedirektivet fast att medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder enligt sina nationella regler för att säkerställa att en certifierad finansiell mellanhand som helt eller delvis inte fullgör sina skyldigheter enligt artiklarna kan hållas ansvarig för hela eller delar av förlusten av källskatteintäkter. Källskattedirektivet reglerar dock inte vilka kontrollverktyg som ska finnas i en medlemsstat eller hur dessa ska vara utformade. Som framgår av avsnitt 4.4 har regeringen beslutat att ge en särskild utredare i uppdrag att bl.a. analysera och föreslå hur förfarandet för källskatt på utdelning kan effektiviseras och föras in i skatteförfarandelagen. Förslagen om utökade föreläggandemöjligheter är utformade med skatteförfarandelagen som förlaga. Regeringen anser mot denna bakgrund att det inte finns en sådan risk för överimplementering som *Företagarna* lyfter. Regeringen bedömer också att behovet av ytterligare kontrollverktyg inte kan avvakta implementeringen av källskattedirektivet.

Med hänsyn till vad som framkommer ovan bör de föreslagna förändringarna träda i kraft den 1 januari 2027.

12 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som bedöms stå i proportion till det aktuella lagstiftningsärendet och med utgångspunkt i relevanta delar av 7 § förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar. Offentligfinansiella effekter till följd av ändrade skatte-

och avgiftsregler beräknas i enlighet med Finansdepartementets beräkningskonventioner.

Förslaget om att lämna uppgifter elektroniskt innebär att Skatteverket kommer att utveckla förutsättningar för att kupongbolagen ska kunna redovisa uppgifter om kupongskatt elektroniskt. Syftet är bl.a. att få fler kupongbolag att uppfylla sin uppgiftsskyldighet elektroniskt. Eftersom detta är direkt kopplat till de effekter som förslaget antas få är det lämpligt att Skatteverket följer upp hur uppgiftslämnandet utvecklas de kommande åren när möjligheten att lämna uppgifter elektroniskt har införts. Skatteverket kan efter ikraftträdandet även i övrigt följa upp om syftet med förslagen uppnåts och om oförutsedda konsekvenser av förslagen uppdagats. *Regelrådet* framför att det inte nämns närmare hur eller när sådana utvärderingar kan göras. Regeringen bedömer att det är värdefullt att reformer följs upp och utvärderas. För att det ska vara möjligt att utvärdera förslagen behöver dock en viss tid ha förflutit efter det att de har trätt i kraft. Förslagets konsekvenser bedöms dock inte vara av sådan omfattning att en större utvärdering är nödvändig. Det saknas därför enligt regeringens mening skäl att här närmare redogöra för när och hur en utvärdering ska göras.

12.1 Offentligfinansiella effekter

Förslagen påverkar varken skattesatser eller skattebaser. Förslagen har inga offentligfinansiella effekter.

Skatteverket har under lång tid arbetat med att möjliggöra att uppgifter som ska lämnas till ledning för beskattning kan lämnas elektroniskt. I dag lämnas merparten av kontrolluppgifter och inkomstdeklarationer elektroniskt. Endast en mindre del lämnas på papper. Om en liknande utveckling uppnås för kupongbolagen som för aktiebolag som ska lämna uppgifter avseende utdelning till obegränsat skattskyldiga aktieägare, får det sannolikt en positiv effekt på skattefelet eftersom möjligheten att förebygga oavsiktliga fel förbättras när uppgifter lämnas elektroniskt. Även möjligheterna att förelägga kommer troligtvis att ha en positiv effekt på skattefelet eftersom Skatteverkets kontroll blir mer effektiv. Dessa effekter kan dock inte beräknas.

12.2 Effekter för företagen

Syftet med förslagen är att minska den regelbörda som följer av att uppgifter om kupongskatt måste lämnas på papper, och som innebär administrativa kostnader för kupongbolagen. En e-tjänst underlättar hanteringen för dessa aktiebolag. Att lämna uppgifter elektroniskt till Skatteverket förenklar för uppgiftslämnaren och minskar risken för fel eftersom oavsiktliga fel kan undvikas.

Om det finns möjlighet att lämna uppgifter elektroniskt, tenderar uppgiftslämnande bolag enligt Skatteverket att använda den möjligheten. Här kan en jämförelse göras med inlämnandet av KU31 som avser utdelning på alla typer av onoterade delägarätter. Av uppgiftslämnare som

lämnade KU31 till Skatteverket avseende inkomståret 2025, använde 98,5 procent av uppgiftslämnarna e-tjänsten. Detta innebär att 99,9 % av KU31 lämnades elektroniskt. Under 2025 lämnade ca 1 800 aktiebolag uppgifter om kupongskatt till Skatteverket. Förslaget att ge dessa företag en möjlighet att lämna uppgifter elektroniskt kan antas ha en positiv effekt för dem. Effekten kan dock inte beräknas.

Regelrådet vill se en analys av om särskild hänsyn behöver tas till små och medelstora företag, vilka åtgärder som vidtagits för att begränsa företagens kostnader, vilka effekter förslagen får för företagens intäkter samt förslagens påverkan på konkurrensen.

Eftersom förslaget innebär att berörda företag ges en möjlighet att lämna in uppgifter elektroniskt i stället för på papper ger förslaget om förändringar i uppgiftsskyldigheten i sig inte upphov till någon kostnadsökning för företagen. Det företag som finner att en elektronisk inlämning av uppgifterna skulle medföra en ökad kostnad jämfört med att lämna uppgifterna på pappersblanketter kan avstå från att utnyttja möjligheten att lämna elektroniska uppgifter.

Enligt Skatteverkets bedömning är det dessutom fler än de ca 1 800 bolagen som i dag lämnar uppgifter, som borde lämna uppgifter. En möjlighet att lämna uppgifter elektroniskt skulle kunna medföra att fler uppgiftsskyldiga lämnar uppgifter till Skatteverket och därmed uppfyller sin uppgiftsskyldighet enligt kupongskattelagen.

En utökad möjlighet för Skatteverket att rikta förelägganden bedöms innebära att Skatteverket får in mer och bättre uppgifter för att fastställa korrekt kupongskatt. Det alternativ som står till buds enligt nu gällande bestämmelser är att Skatteverket fattar beslut om revision hos aktiebolag. En revision innebär ett större intrång och en ökad administrativ hantering för aktiebolagen jämfört med ett föreläggande. Möjligheten att förelägga om uppgifter för kontroll av de aktiebolag som är skyldiga att lämna uppgifter om kupongskatt innebär därför att Skatteverket kan använda en mindre ingripande åtgärd vilket underlättar för det aktiebolag som ska lämna uppgifterna.

Förslagen berör företag som har utländska aktieägare som ska beskattas enligt kupongskattelagen. Skyldigheten att rapportera in uppgifter avseende utdelning ankommer på alla företag utan beaktande av dess storlek. Förslagen har inte någon koppling till storleken på ett företag. Det är dock rimligt att anta att konsekvenserna blir större för stora aktiebolag då antalet aktieägare normalt sett är lägre i små- och medelstora företag än i stora. Det saknas därmed anledning att särskilt beakta hur förslaget påverkar små och medelstora företag.

En möjlighet för Skatteverket att förelägga tredjeman att lämna uppgifter som är av betydelse för kupongskatt behövs för att motverka fusk och fel. Förslaget innebär en ökad administration för den som får ta emot ett sådant föreläggande, till exempelvis banker och andra kreditinstitut. Det går inte att beräkna hur stora de ökade kostnaderna är. Dessa företag bedöms redan ha rutiner för att hantera förelägganden och lämna ut uppgifter. Skatteverket har att beakta proportionalitetsprincipen innan den beslutar att rikta ett sådant föreläggande. Som framgår av avsnitt 8 anser regeringen att förslaget är nödvändigt för att uppnå syftet. Med hänsyn till att det rör sig om ett mindre antal aktiebolag som har utländska ägare och att antalet kontroller som Skatteverket gör varje år är förhållandevis få till

antalet anser regeringen att förslaget påverkan på kostnaderna till följd av en möjlighet för Skatteverket att förelägga tredjeman är försvarliga.

Regeringens sammantagna bedömning är att de administrativa kostnaderna för företagen som är kupongbolag kommer att minska med anledning av förslagen. Kostnaderna kan öka något för företag som blir skyldiga att lämna uppgifter till följd av ett tredjemansföreläggande. Förslagen har därutöver ingen effekt på företagens lönsamhet, konkurrensförutsättningar eller marknaden i övrigt.

12.3 Effekter för aktieägarna

Hantering hos kupongbolagen och Skatteverket blir snabbare och mer effektiv med anledning av förslagen. Det bör gynna de utdelningsberättigade aktieägarna. Förslaget förväntas därför medföra en positiv effekt även för aktieägarna även om denna effekt inte kan kvantifieras.

12.4 Effekter på det brottsförebyggande arbetet

Förslagen ger Skatteverket bättre möjligheter att kontrollera efterlevnaden av reglerna i kupongskattelagen. När det blir lättare att lämna uppgifter, förväntas fler kupongbolag uppfylla sin uppgiftsskyldighet.

Förslaget förutsätter att Skatteverket anpassar sina system för att bearbeta den större uppgiftsmängd som kommer in. Om så sker bör förutsättningarna förbättras för att myndigheten ska kunna förebygga, upptäcka och åtgärda fel när det gäller kupongskatt.

12.5 Effekter för Skatteverket, andra myndigheter och allmänna förvaltningsdomstolar

Att kupongbolagen får möjlighet att lämna uppgifter elektroniskt förväntas leda till effektivitetsvinster för Skatteverket. Ändringen innebär att pappersarbete ersätts med maskinell hantering. Skatteverket uppger att myndigheten i dagsläget lägger drygt fyra årsarbetskrafter på hantering och kontroll av pappersblanketter. Kostnaden för detta kan beräknas till ca fyra miljoner kronor per år. Förutsatt att nästintill alla kupongbolag väljer att lämna uppgifter elektroniskt, kommer Skatteverket att kunna ersätta det manuella arbetet med en maskinell hantering. Elektroniskt inlämnade handlingar bedöms dessutom minska formella fel. Förslaget bör därmed innebära minskade kostnader för Skatteverkets hantering.

Förslaget i denna del innebär att Skatteverket måste utveckla nya och befintliga it-system. Skatteverket beräknar att utvecklingen skulle medföra en engångskostnad på en miljon kronor. Skatteverket kommer även behöva ändra informationsmaterial till följd av förslagen. Dessa förändringar kommer att ingå i den anpassning som görs med anledning av ny eller förändrad lagstiftning och det bedöms inte finnas behov av särskilda informationsinsatser utöver detta. Kostnaderna för it-utveckling

och informationsmaterial till företag ska hanteras inom Skatteverkets befintliga ekonomiska ramar.

Förelägganden och tredjemansförelägganden kommer att underlätta kontroll och motverkandet av fel och fusk. Vitesförelägganden kan komma att överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Det är i dag inte vanligt förekommande att Skatteverket behöver förena sina förelägganden med vite. Förslagen bör därför inte medföra någon större ökning av antalet mål hos domstolar. Förslagen har i övrigt inga effekter på andra förvaltningsmyndigheter, allmänna förvaltningsdomstolar, kommuner och regioner.

12.6 Övriga effekter

Förslagen berör indirekt utländska aktieägare. Förslagen förväntas inte påverka aktieägare i Sverige. Därmed påverkas inte den ekonomiska jämställdheten mellan kvinnor och män och inte heller inkomstfördelningen i Sverige. Förslaget har inte heller några effekter på sysselsättning, integration eller miljö.

13 Författningskommentar

Kupongskattelagen (1970:624)

13 § För aktiebolag som *inte* är avstämningsbolag gäller 14–16 §§ vid utbetalning av utdelning.

I paragrafen anges vilka bestämmelser som gäller för aktiebolag som inte är avstämningsbolag vid utbetalning av utdelning, dvs. kupongbolag.

Paragrafen ändras som en följd av att 17 § tas bort. Paragrafen justeras även språkligt.

Övervägandena finns i avsnitt 6 och 7.

15 § Aktiebolag *ska* senast fyra månader efter utdelningstillfället, dock senast den 15 januari påföljande år, lämna *uppgifter till* Skatteverket *om den utdelning varje utdelningsberättigad har fått. Det sammanlagda beloppet av den utdelning för vilken kupongskatt har innehållits ska anges särskilt.*

Aktiebolag ska inom den tid som anges i första stycket inbetala kupongskatt för den utdelning för vilken skatt har eller skulle ha innehållits med hänsyn till innehållet i mottagna uppgifter enligt 14 §. Detta gäller också för den utdelning för vilken uppgifter ännu inte har tagits emot eller är ofullständiga.

Uppgifter enligt första stycket ska lämnas på ett formulär som fastställs av Skatteverket.

I paragrafen regleras när kupongbolag ska lämna uppgifter om kupongskatt till Skatteverket, vilka uppgifter som ska lämnas och när kupongskatten ska betalas in.

Paragrafen delas upp i tre stycken och moderniseras språkligt.

I *första stycket första meningen* tas bestämmelsen om att aktiebolag till Skatteverket ska lämna de blanketter som kommit in till bolaget bort. Detta

innebär att aktiebolaget kan välja att lämna de uppgifter om varje utdelningsberättigad som kommit in till bolaget till Skatteverket på elektronisk väg eller på papper.

I *första stycket andra meningen* anges att det sammanlagda beloppet av den utdelning som kupongskatt har innehållits från ska anges särskilt. Bestämmelsen motsvarar sista ledet av nuvarande 17 §, som tas bort.

I *andra stycket*, som är nytt, anges när kupongbolaget ska betala in kupongskatten till Skatteverket. Bestämmelsen förs över från nuvarande första stycket i 15 § och får en annan språklig och redaktionell utformning.

I *tredje stycket*, som är nytt, anges att uppgifterna som ska lämnas enligt det första stycket ska lämnas på ett formulär som fastställs av Skatteverket. De uppgifter som avses är uppgift om utdelning för varje utdelningsberättigad samt uppgift om det sammanlagda beloppet av den utdelning som kupongskatt innehållits ifrån. Förändringen medför inte att några ytterligare uppgifter ska lämnas.

Övervägandena finns i avsnitt 6 och 7.

23 § *Om ett aktiebolag försummar annan skyldighet enligt denna lag än skyldigheten att innehålla eller inbetala kupongskatt i föreskriven tid eller ordning, kan Skatteverket förelägga bolaget att fullgöra förstnämnda skyldighet.*

Paragrafen reglerar Skatteverkets möjlighet att besluta om ett föreläggande när ett aktiebolag inte har följt en annan skyldighet enligt lagen än skyldigheten att innehålla eller betala kupongskatt, s.k. fullgörande-föreläggande.

Paragrafen ändras på så sätt att den inte längre reglerar frågor som rör föreläggande vid vite. En bestämmelse om att ett föreläggande kan förenas med vite förs in i 23 c §, se kommentaren till den paragrafen. Som en följd av detta tas ”vid vite” bort och den särskilda forumregeln som finns i nuvarande andra meningen flyttas till 23 c § fjärde stycket.

Därutöver flyttas bestämmelsen i nuvarande andra stycket till 23 c § tredje stycket.

Övriga ändringar är endast språkliga.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

23 a § *Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara skyldig att lämna uppgifter enligt denna lag att lämna de uppgifter som behövs för kontroll av uppgiftsskyldigheten.*

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om Skatteverkets befogenhet att besluta om ett föreläggande för kontroll av uppgifter som ska lämnas enligt lagen.

I paragrafen regleras Skatteverkets möjlighet att förelägga den som är eller kan antas vara skyldig att lämna uppgifter enligt lagen att lämna de uppgifter som behövs för kontroll av uppgiftsskyldigheten. Bestämmelsen har utformats efter förebild i 37 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244). Befogenheten för Skatteverket att förelägga någon att lämna uppgift innefattar även en befogenhet att låta föreläggandet i stället avse att visa upp en handling eller att lämna över en kopia av en handling. Det är Skatteverket som bestämmer hur uppgiften ska lämnas. Detta innebär

att Skatteverket t.ex. kan bestämma att en kopia av en handling ska lämnas (jfr prop. 2010/11:165 s. 851 och 852).

Övervägandena finns i avsnitt 8.

23 b § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift om en rättshandling med någon annan. Föreläggandet ska avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av att annan än den som föreläggs har fullgjort en skyldighet att lämna uppgifter enligt denna lag.

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om Skatteverkets befogenhet att förelägga tredje man för kontroll av någon annans uppgiftsskyldighet enligt lagen.

Skatteverket får enligt paragrafen förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo att lämna uppgift om en rättshandling med någon annan. Föreläggandet ska avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av att annan än den som föreläggs har fullgjort en skyldighet att lämna uppgifter enligt kupongskattelagen. Bestämmelsen reglerar s.k. tredjemansföreläggande och har utformats med 37 kap. 9 § skatteförfarandelagen som förebild. Den ger Skatteverket en rätt att begära uppgifter från t.ex. kreditinstitut om vilka utbetalningar av utdelning som ett aktiebolag har gjort till utländska aktieägare. Skatteverkets befogenhet att förelägga tredje man att lämna uppgift omfattar även en befogenhet att låta föreläggandet i stället avse att visa upp en handling eller att lämna över en kopia av en handling (jfr prop. 2010/11:165 s. 855).

Övervägandena finns i avsnitt 8.

23 c § Ett föreläggande enligt 23–23 b §§ får förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs.

Ett föreläggande får inte förenas med vite om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd, och föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen. Om den som ska föreläggas är en juridisk person, gäller det även ställföreträdare för den juridiska personen.

Ett beslut om föreläggande som har förenats med vite gäller omedelbart.

Frågor om utdömande av vite prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om när ett föreläggande enligt 23–23 b §§ får förenas med vite.

I första stycket anges att ett föreläggande får förenas med vite, om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs. Vid tillämpning av denna paragraf torde det vanliga vara att ett vitesföreläggande föregås av ett föreläggande utan vite som inte har följts. Något krav på att först förelägga den uppgiftsskyldige utan vite finns dock inte. Förekommer det i ärendet omständigheter som gör att det finns anledning att anta att den som föreläggandet ska riktas emot inte kommer att följa ett föreläggande – den uppgiftsskattskyldige har kanske vid upprepade tillfällen ignorerat förelägganden – kan redan ett första föreläggande förenas med vite.

Av *andra stycket* framgår att ett föreläggande inte får förenas med vite om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd och föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen. Om den som ska föreläggas är en juridisk person, gäller vitesförbudet även ställföreträdare för den juridiska personen. Förbudet omfattar även tredjemansförelägganden (jfr prop. 2010/11:165 s. 884).

Av *tredje stycket* framgår att ett föreläggande som har förenats med vite gäller omedelbart. Laga kraft behöver alltså inte avvaktas för att den som har fått ett vitesföreläggande ska vara skyldig att följa det. Ett vitesföreläggande måste dock ha fått laga kraft för att vitet ska få dömas ut (se HFD 2024 ref. 4).

Den särskilda forumregeln i *fjärde stycket* innebär att en fråga om utdömande av vite ska prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt kupongskattelagen. Regeln är en avvikelse från 6 § lagen (1985:206) om viten.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

29 § Beslut av Skatteverket enligt denna lag får hos förvaltningsrätten överklagas av den som beslutet rör och av det allmänna ombudet hos Skatteverket. Ett överklagande av den som beslutet rör ska ha kommit in inom två månader från den dag då denne fick del av beslutet. Ett överklagande av det allmänna ombudet ska ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

Skatteverkets beslut enligt 22 § första stycket, *beslut om föreläggande enligt 23–23 b §§ som inte har förenats med vite* och beslut om revision enligt 24 § får inte överklagas.

I paragrafen finns bestämmelser om överklagande av beslut.

Enligt *andra stycket* får vissa beslut inte överklagas. Ändringen innebär att förelägganden enligt 23–23 b §§ som inte har förenats med vite inte får överklagas. Om ett föreläggande har förenats med vite enligt 23 c § får det överklagas.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

Sammanfattning av promemorian Elektronisk inlämning av uppgifter om kupongskatt och möjlighet att förelägga

I promemorian föreslås att kupongbolag får möjlighet att lämna uppgifter om kupongskatt elektroniskt till Skatteverket. Uppgifterna ska lämnas på ett fastställt formulär. De kupongbolag som föredrar att lämna uppgifter till Skatteverket på papper ska även fortsättningsvis kunna göra det.

Bestämmelser om att hemortskommun ska anges på blanketter med uppgift om utdelning, att blanketterna ska vara ordnade kommunvis samt att blanketter där kupongskatt innehållits ska vara skilda från övriga blanketter när de lämnas till Skatteverket, föreslås tas bort.

Det föreslås vidare att Skatteverket ges möjlighet dels att förelägga den som är eller kan antas vara skyldig att lämna uppgifter om kupongskatt att lämna uppgift för kontroll av hans eller hennes uppgiftsskyldighet, dels att förelägga någon annan att lämna uppgift för kontroll av att annan än den som föreläggs har fullgjort sin uppgiftsskyldighet (s.k. tredjemansföreläggande).

Syftet med förslagen är att minska den regelbörda som följer av att uppgifter om kupongskatt enligt nu gällande bestämmelser endast får lämnas på papper samt att effektivisera Skatteverkets kontroll. Att kupongbolagen får möjlighet att lämna uppgifter elektroniskt till Skatteverket förenklar för uppgiftslämnaren och minskar risken för fel, samtidigt som det underlättar hanteringen hos Skatteverket. De administrativa kostnaderna för kupongbolagen och Skatteverket förväntas minska. Nya möjligheter att förelägga kommer att effektivisera Skatteverkets kontroll av kupongskatt och underlätta för aktiebolag när Skatteverket beslutar om ett föreläggande i stället för revision.

Bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2027.

Förslag till lag om ändring i kupongskattelagen (1970:624)

Härigenom föreskrivs i fråga om kupongskattelagen (1970:624)¹

dels att 17 § ska upphöra att gälla,

dels att 13, 15, 23 och 29 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 23 a–23 c §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 §²

För aktiebolag, som *icke* är avstämningsbolag, gäller 14–17 §§ vid utbetalning av utdelning.

För aktiebolag, som *inte* är avstämningsbolag, gäller 14–16 §§ vid utbetalning av utdelning.

15 §³

Aktiebolag *skall* senast fyra månader efter utdelningstillfället, dock senast den 15 januari påföljande år, lämna Skatteverket *de blanketter med uppgifter om utdelning som inkommit till bolaget samt inbetala kupongskatt för dels den utdelning för vilken med hänsyn till innehållet i uppgifterna skatt skolat innehållas, dels den utdelning för vilken uppgift ännu ej inkommit till bolaget, och dels den utdelning för vilken inkommit uppgifter som befunnits ofullständiga.*

Aktiebolag *ska* senast fyra månader efter utdelningstillfället, dock senast den 15 januari påföljande år, lämna *uppgifter om utdelning för varje utdelningsberättigad till Skatteverket. Det sammanlagda beloppet av den utdelning som kupongskatt innehållits från ska anges särskilt.*

Aktiebolag ska inom den tid som anges i första stycket inbetala kupongskatt för den utdelning där skatt har eller skulle ha innehållits med hänsyn till innehållet i mottagna uppgifter enligt 14 §. Detta gäller också för den utdelning för vilken uppgifter ännu inte mottagits eller som är ofullständiga.

¹ Senaste lydelse av 17 § 2003:647.

² Senaste lydelse 1990:1434.

³ Senaste lydelse 2003:647

Uppgifter enligt första stycket ska lämnas på ett formulär som fastställs av Skatteverket.

23 §⁴

Försummar aktiebolag annan skyldighet enligt denna lag än skyldigheten att innehålla eller inbetala kupongskatt i föreskriven tid eller ordning, kan Skatteverket förelägga bolaget att *vid vite* fullgöra förstnämnda skyldighet. *Fråga om utdömande av vite prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag.*

Ett beslut om föreläggande som har förenats med vite gäller omedelbart.

Försummar aktiebolag annan skyldighet enligt denna lag än skyldigheten att innehålla eller inbetala kupongskatt i föreskriven tid eller ordning, kan Skatteverket förelägga bolaget att fullgöra förstnämnda skyldighet.

Ett beslut om föreläggande gäller omedelbart.

23 a §

Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara skyldig att lämna uppgifter enligt denna lag att lämna de uppgifter som behövs för kontroll av uppgiftsskyldigheten.

Ett beslut om föreläggande gäller omedelbart.

23 b §

Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift om en rättshandling med någon annan. Föreläggandet ska avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av att annan än den som föreläggs har fullgjort en skyldighet att lämna uppgifter enligt denna lag.

Ett beslut om föreläggande gäller omedelbart.

23 c §

Ett föreläggande enligt 23–23 b §§ får förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs.

Ett föreläggande får inte förenas med vite om det finns anledning att anta att den som ska föreläggas har begått en gärning som är straffbelagd, och föreläggandet avser utredning av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen. Om den som ska föreläggas är en juridisk person, gäller det även ställföreträdare för den juridiska personen.

Fråga om utdömande av vite prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag.

Ett beslut om föreläggande som har förenats med vite gäller omedelbart.

29 §⁵

Beslut av Skatteverket enligt denna lag får hos förvaltningsrätten överklagas av den som beslutet rör och av det allmänna ombudet hos Skatteverket. Ett överklagande av den som beslutet rör ska ha kommit in inom två månader från 5 Senaste lydelse 2011:1246. den dag då denne fick del av beslutet. Ett överklagande av det allmänna ombudet ska ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

Skatteverkets beslut enligt 22 § första stycket och beslut om revision enligt 24 § får inte överklagas. Skatteverkets beslut enligt 22 § första stycket, *beslut om föreläggande enligt 23–23 b §§* och beslut om revision enligt 24 § får inte överklagas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2027.

⁵ Senaste lydelse 2011:1246.

Förteckning över remissinstanserna

Följande remissinstanser har kommit in med yttranden: Ekobrottsmyndigheten, Euroclear Sweden AB, FAR, Finansbolagens förening, Finansinspektionen, Fondbolagens Förening, Fondtorgsnämnden, Föreningen Svenskt Näringsliv, Företagarna, Förvaltningsrätten i Falun, Konjunkturinstitutet, Integritetsskyddsmyndigheten, Näringslivets Skatte-delegation, Regelrådet, Sparbankernas riksförbund, Statskontoret, Svensk Försäkring, Svenska Bankföreningen, Sveriges advokatsamfund och Umeå Universitet, juridiska fakulteten.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Näringslivets regelnämnd, Riksdagens ombudsmän, Småföretagarnas riksförbund och Svensk Värdepappersmarknad.